

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
PRAHA 1, VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 1601/47, PSČ 110 00
TEL.: +420 281 082 120, FAX: +420 281 082 121
E-MAIL: KANCELAR@AKRSP.CZ

Vrchní státní zastupitelství v Praze
odbor závažné hospodářské a finanční kriminality
JUDr. Adam Borgula, státní zástupce
nám. Hrdinů 1300
140 65 Praha 4

Spisová značka: 7 VZV 10/2013

Praha, dne 25.02.2014

Vážený pane doktore,

dne 24.02.2014 mi bylo do datové schránky doručeno Vaše podání ze dne 21.02.2014, číslo jednací 7 VZV 10/2013 - 932, prostřednictvím kterého jste mi sdělil, že mému klientovi, obviněnému Mgr. Marku Stubleymu, nepovolujete vycestovat v rozmezí dnů od 20.02.2014 do 22.02.2014 do zahraničí. Své rozhodnutí jste odůvodnil toliko poukazem na okolnost, že můj klient žádným způsobem nedoložil důvod své pracovní cesty na území Slovenské republiky, a tudíž ani nebylo možné posoudit, zda by toto vycestování nekolidovalo s účelem probíhajícího trestního řízení.

Klient se však nemůže s daným rozhodnutím ani v nejmenším ztotožnit, a to z následujících důvodů.

Jak je Vám jistě známo, můj klient je jakožto advokát povinen ve smyslu § 21 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění, zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právních služeb. Za takovou skutečnost je přitom třeba považovat i informaci o tom, komu právní služby poskytuje a jaké věci se poskytování těchto služeb týká. **Bez souhlasu svého klienta se tudíž nemůže svévolně rozhodnout, zda a do jaké míry může sdělovat či dokonce dokládat třetím osobám skutečnosti, jež jsou předmětem jeho zákonem uložené povinnosti mlčenlivosti.** Byl jsem to zprvu nepokládal za nutné, pro jistotu nyní zdůrazňuji, že povinnost mlčenlivosti můj klient nemůže bez souhlasu svého klienta prolomit ani ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení.

Dále podotýkám, že přestože jsem jménem klienta Vás i policejní orgán opakovaně upozorňoval na časovou naléhavost věci, bylo mi Vaše stanovisko doručeno až dne 24.02.2014, tedy se značným časovým prodloužením oproti původně plánovanému termínu avizované pracovní cesty. Můj klient byl proto nucen ve vztahu k svému klientovi poskytnutí plánovaných právních služeb na poslední chvíli odmítnout, neboť s ohledem na charakter poskytovaných právních služeb nebylo možné vyřešit věc prostřednictvím substitučního zmocnění. Jen pro úplnost dodávám, že jeho klient na vzniklou situaci reagoval okamžitým ukončením smlouvy o poskytování právních služeb a hrozbou uplatnění sankčních mechanismů.

Ať už byly důvody pro Vaše počínání jakékoliv, je zcela zřejmé, že z titulu výkonu své funkce rozhodně nepostupujete způsobem, který by svědčil o náležitém šetření práv a oprávněných zájmů mého klienta. Považoval jsem proto za nezbytné na tuto skutečnost upozornit i v odůvodnění stížnosti podané proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17.02.2014, spisové značky 37 Nt

5704/2014, kterým bylo mému klientovi omezení spočívající v zákazu vycestování do zahraničí uloženo.

I přes výše uvedené však stále pevně věřím, že vyvstane-li na straně mého klienta opětovně potřeba vycestovat z pracovních důvodů do zahraničí, Váš přístup k věci se změní a budete již ve smyslu příslušných ustanovení trestního řádu více dbát na ochranu jeho práv a oprávněných zájmů. Z logiky věci pak plyne, že můj klient bude i v případě další obdobné žádosti schopen toliko sdělit místo a termín avizované pracovní cesty, nikoliv však již informace ohledně osoby klienta či charakteru poskytovaných služeb, nebude-li mu k tomu z jeho strany udělen souhlas.

Mgr. Marek Stubleý
i.s. JUDr. Tomáš Rybář Ph.D., advokát